

На 29 март 2016 г. се навършиха 30 години от оправдателната присъда на Сергей Антонов по изфабрикуваното обвинение за участие в атентата – една от най-големите мистификации на миналото столетие.

По този повод на 31 март 2016 г. бе проведена международна конференция "Атентатът срещу България- истината", организирана от Института за стратегии и анализи заедно с Националната асоциация по международни отношения и Института за икономика и международни отношения.

Специално участие в срещата взе и проф. Джузепе Консоло, преподавател по конституционно право в университета „Гуидо Карли“ в Рим, адвокат на Сергей Антонов в процеса за атентата срещу Йоан Павел II. Проф. Консоло ще бъде удостоен с титлата Доктор хонорис кауза на СУ "Св. Климент Охридски".

Процесът срещу България и българските граждани Сергей Антонов като главен обвиняем и Тодор Айвазов и Желю Василев като съучастници, с обвинение като организатори и поръчители на атентата срещу римокатолическия папа Йоан Павел Втори, стартира на 27.05.1985 година и завършва на 29. 03. 1986 г.

Освен тримата българи, подсъдимите са и петима турски граждани – Мехмед Али Агджа, Орал Челик, Домар Багджъ, Муса Челеби, и Бекир Челенк. В разстояние на повече от 10 месеца се провеждат 95 съдебни заседания, разпитват се десетки свидетели и вещи лица. Българските юристи, получили достъп до набраната от италианските магистрати огромна камара от документация по делото съобщават, че следствените материали били в обем от 25 000 страници, а съдебните – 15 000 страници. Обвинителният акт на съдия - следователя Иларио Мартела обхващал 1243 страници, в който основно се преразказвали показанията на Агджа пред следствието.

Делото "Антонов" беше труден тест за италианското правосъдие и постави на изпитание авторитета на цялата италианска правна система. В случая "Антонов", за да не се злепоставят пред световната общественост, италианските магистрати си измиха ръцете с мъглявото заключение „... свободен, поради липса на достатъчно доказателства да бъде осъден“. Такава формулировка е имало само в италианското правораздаване, от където неотдавна тя бе също премахната. Тя не е случайна, тя е мъглявина, която позволява постоянно да се чопли около случая.

Оправдателната присъда за Антонов, Василев и Айвазов, произнесена на 29.03.1986 г., обикаля света като новина номер едно. На първите си страници, с големи букви и тлъсти заглавия за нея съобщават всички по сериозин вестници по света. След произнасяне на присъдата, вкупом, италианските вестници наричат "българската следа" провал и подчертават, че нито едно от обвиненията на Мартела не издържа в съда.

Ето и някои реакции на водещи международни медии, след приключване на процеса:

Заглавието в „Унита“ е: „Срути се българската следа“. В „Стампа“: „Българската следа – всички оправдани.“ В „Джорно“: „Изчезна българската следа“. В „Паезе сера“: „Срути се българската следа – Антонов и другарите му оправдани.“ В САЩ „Вашингтон поуст“ пише: „Процесът на века се провали грандиозно“, „Ню Йорк Таймс“: „Виновен е Агджа“. Намеква се, че не е оправдал надеждите на на своите господари, внушили му "българската следа".